

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül.

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: Dezső István: Jézusom Szívén. — Nagelreiter Alajos: Négy eucharisztikus legenda. — Központi: Imaszándékunk: Hűség az Úr Jézushoz. — Oltáriszentségi élet. — Galler Géza: Lássátok meg az utat.

JÉZUSOM SZÍVÉN.

«Ő örök szeretet nagy mélysége,
Megváltó Jézusnak kegyes Szíve!»
(Egyházi ének.)

Szentáldozás után Jézustfogadó lelkem alig tud magához térni a nagy csodálkozástól. Mi történt? Uram, Istenem, kicsoda az ember, hogy Magadhoz emeled és annyira megdicsőíted őt? ... Sőt még hozzá is jössz és Önmagadat adod neki? ... Én pedig ki vagyok, hogy bűnös létemre sem vetsz el magadtól, hanem gyarlóságom mellett is kitüntető szeretetedre méltatsz?

Míg így tünődöm a végtelen Jóság irgalmán, szívem is boldog örömmel telik el, mert hallom az isteni Mester szavait: «Elkészítetted Nekem a lelkedet ... Hívtál ... Vártál ... Ime, itt vagyok ... Eljöttem, hogy szívedben-lelkedben lakjam is ... Nemcsak Én jöttem el, de Velem együtt eljött a teljes Szentháromság is ... Eljöttünk, hogy méltó helyet készítsünk nálad és veled maradjunk ... A Szentháromság titkai rejtve vannak előtted ... Abba úgysem halhatsz bele ... Isten akaratából majd Szívemben találok meg az Isten gazdagságát, — és Szívem önti ki reád és mindnyájatokra a kegyelem áldását».

Ezt a Szívet ismerd és szeresd meg! Ezt tekiñtsd magadénak.

Ime a Szív, amely téged és mindenkit oly kimondhatatlanul szeret! ... Nem tudom már a szeretetemet magamba zárni, azért kiárasztom azt reád és mindannyiokra, hogy gazdagok legyetek kegyelemben és életszentségben. Hozzám hasonlónak kell lenned, Bennem át kell alakulnod s azért kell, hogy Engem ismerj, szeresd és kövess!

Annyira fáj, hogy oly kevesen értenek meg engem. Szeretetemet még azok is hálátlansággal és közönyösséggel viszonzozzák, akiket szolgálatomra választottam és bizalmas barátimmá tettem.

Úgy-e, te megértesz és szereteteddel megvigasztalsz engem?

Hű leszel Hozzám és hálás maradsz szolgálatomban?

Akkor viszonzásul csak ezt kérem tőled: «Add nekem a szívedet! Bízd magadat Reám és légy az enyém! Add át magadat egészen úgy, ahogyan vagy — minden gyarlósággal, de igazi őszinte jóakarattal, — és Én szent Szívem szertintivé újjá teremtelek téged igazságban, kegyelemben és dicsőségben.»

Látod ezt a Szívet? Az Istenfiának csodálatos szent Szívét? Látod, mennyire

lángol a szeretettől? Látod, hogyan ég a lelkekért, a bűnös lelkek megszenteléséért és boldogságáért?

Látod, hogyan hív és vonz magához téged és mindenkit, mert nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és Istennek éljen?

Látod, hogyan könyörül meg a világ gondjaitól agyongyötört, a bűntől elrútított és megnyomorított lelkeken, mert édes testvéreinek tartja mindnyáját?

Látod, mennyire biztosít jószágával: csak légy Hozzá bizalommal, keresd szent Szívét és láttára fölvidul és erőre kap a lelked!?

Csak nézd, jól nézd meg ezt a szent Szívét! A tekintetedet le ne vedd Róla! Úgy örül annak Jézus, ha szembe találkozik veled, és látja, hogy te Reá nézel és Őt szemléled és fürkészve vizsgálgatod. Mindig boldog szemek azok, amelyek a Mestert keresik azért, hogy megtalálják, alaposan megismerjék és mindig jobban szeressék.

Nézd a világmindenség *legszebb Szívét!* Benne van az isteni Fölség végtelen szépsége. Mintha csak mondaná: neked is szépséges lelkűnek kell ám lenned! Az Isten ragyogó szépségébe kell öltöznöd, hogy méltó lehess Hozzá és mennyei testvéreidhez! Ne félj: rásegítelek az igaz bűnbánatra, tiszta szép lélekre — a bűnbánat szentségében — és megnyegzős ruhát is adok reád — a bűntörő szent kegyelemmel. Tudom én, mi illik hozzád, az Isten országának királyi gyermekéhez.

Látod ezt a szüntelenül *Atyám dicsőségén dolgozó Szívét?* Mindig a mennyei Atya akaratát kereste. A te kebledbe is ilyen szív való ám! És hogy szíved ebben is hasonlíthasson az enyémhez: minden szándékodat, törekvésedet, napi munkádat és küzdelmes szenvedésedet ajánld föl szent Szívemnek és vele együtt keresd a mennyei Atya tetszését. Nagyon is könnyű hitgyakorlat ez. Őszinte szívvel csak ezt mondogasd: «Jézusom, a Te Szívéd érzelmeivel akarom szeretni és szolgálni mennyei Atyámat!»

Látod-e *embertszerető Szívemet?* Látod-e, hogy ezen a földön legdrágábbnak mindig az embert tartottam. Látod-e, azért dolgoztam az ember tökéletesítésén, hogy igazán Isten gyermeke és Isten szentségének képmása legyen? Ezért buzdítottam, fáradoztam, türtem, szenvedtem és meg is haltam szeretetből: csak hogy az embert megmentsen és Isten boldogságában részesíthessem.

Te is szereted embertársadat? Hogyan lehet akkor az, hogy eddig még nem beszéltél neki irgalmas, jóságos és szent Szívemről? Szereted — amint mondod —, de nem tudsz érte még tűrni sem? Lemondani, áldozatot hozni annál kevésbé! Szereted — és közönyös előtted: szent életet él-e, vagy a gonoszok útján jár-e? Szereted: de bűnre ingerled, vagy a bűnben meghagyod? — Szereted: de jó példát nem adsz neki, szép szóval nem fordulsz hozzá és nem segíted elő megtérését, megszentelődését? — Szereted: és mégsem vagy hozzá megértő, segítőkívvel? Szereted: és a szíved is, a tenyered is üres, amikor a szűkölködők feléd tárják vézna, elcsigázott, könyörgő karjukat?

Mondd: milyen szeretet ez? — Hogy nem az Istenfia szent Szívének életadó, vigasztos és áldozatos szeretete: az bizonyos. Szív és léleknélküli szépen csengő szó — nem egyéb. A világot és annak fiait elámíthatja, de az Isten országában csak semmitérő, hamis portékának számít, mert nincs benne igazi, jóakaró, áldozatos szeretet.

Látod *áldozatos Szívemet?* Kényelmet nem ismer. A test élvezeteit, gyönyöreit sohasem kereste. Saját akaratáról szívesen lemondott, hogy a mennyei Atya tetszésében gyönyörködjék. A betlehemi jászoltól a keresztfáig megalázott, szegényes életet élt, mindent elviselt, amit a mennyei Atya reá küldött, és áldozata, megaláztatása mellett is örvendezett és boldog volt.

És te: megérted-e, hogy a keresztény ember élete Krisztus-követés — tehát önmegtagadás és áldozat? Komolyan életelvednek tartod-e felszólításomat: «Aki tanítványom akar lenni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem?» — Hogyan akarsz te önmegtagadás és áldozat nélkül lelkileg erősödni? — Ha mindig a test és vér s annak rendetlen vágyai, ösztönei uralkodnak rajtad, mikor tudsz te a világ és a bűn rabszolgaságából kiszabadulni? — Ha mindennap erőt nem gyűjtesz az apró türelem és áldozatalkalmak fölhasználásával: mikor leszel te a krisztusi kegyelmek bátor katonája és hős vitéze? Ha önmagadon erőt nem veszel és nem győzedelmeskedel: hogyan tudod te Jézus diadalmaskodó kegyelmét és szeretetét megbecsülni és a világban is diadalra vinni? Mert jól jegyezd meg magadnak! ezt várom ám tőled: Veled vagyok — és azért dicsőítsd meg szent nevedet, kegyelmemet, hitemet — lelkedben és a világban!

Hogy ezt el ne feledd, azért nézd, sokszor nézd és figyelmesen vizsgálgasd Szívemet! Tudom, mindennap ezért könyörögsz majd hozzám: «Jézusom édes Szíve, add, hogy Téged mindig jobban szeresselek! Jöjjön el szent Szíved országa a lelkembe és mindannyiunk lelkébe, hogy méltók legyünk Hozzád. Fogadd szívünket és alakítsd át szent Szíved szerint!»

És én, szegény bűnös, mit felehetnék mást mindeme szavakra, mint csak ezt: «Úgy van, Jézusom, Te ismersz és szeretsz is engem és tudod, hogy szívem őszintén szeretni akar Téged. Legyen azért minden a Te szent tetszésed szerint!»

Dezső István.

Négy eucharisztikus legenda.

Mind a négy igen érdekes. A 12. századból valók. Tehát elég régi időből. Egyetlenegy szenttel, Szent Norberttel, az Oltárszentség bensőséges imádjával vannak kapcsolatban.

Szent Norbert, aki a premontrei szerzetesrendnek volt alapítója, 1122-ben, január 25-én, Szent Pál fordulása napján Floreffeben mutatta be a szentmise-áldozatot. Midőn szentáldozása előtt mélységes áhítattal elimádkozta a három előkészületi imát, közvetlen a szentáldozás előtt ragyogó, sugárzó fénytől övezett sötétvörös vércseppet látott meg a kehelytányérkán, amely a Szentostyától elkülönítve volt. Nem akart hinni szemeinek, azért odahívta szerpapját, Rudolf testvért és így szólt hozzá: «Kedves testvérem, amit én látok, te is látod?» «Igen, látom atyám, egy csepp vér, amely fényesen tündöklök». Szent Norbert könnyek között mély meghatottsággal fejezte be szentmiséjét. E nagy csodának emlékére a premontrei rendben századokon át az volt a szokás, hogy a kehelytányért a szentmisében áldozás után lemosták. 142 évvel utóbb, 1264-ben, Bolzenában ugyancsak ehhez hasonló csoda történt, amely közismert.

A másik csoda 1124-ben történt. Egy előkelő soissoni úrnő, aki Szent Norbert régebbi gyónógyermeké volt, ötéves kislányával és nővérével a laoni templomba ép akkor lépett be, midőn egy pap szentmiséjét mondta. Egyszer csak a kislány felkiáltott: «Anyám, nézd, ez a gyermek sokkal szebb, mint a nap. A pap tartja kezében az oltáron s úgy imádjá, mintha maga az Isten volna». A csodálkozó anya először azt hitte, hogy a kislfia a feszületről beszél. «A keresztben van felfüggesztve a gyermek, akiről beszélsz?» szólt az anya fiához. Ez azonban ezt felelte: «Nem anyám, a pap tart kezében egy csodaszép gyermeket. Most betakarja és vászonnal lefödi.» Az anya is, nővére is látták, hogy ép abban a pillanatban födte be a

miséző pap a kelyhet és vette kezébe a Szent ostyát, azaz Krisztus testét. Ez a kisiú édesatyjával együtt később premontrei szerzetes lett, édesanyja pedig szintén premontrei szerzetesnő.

A harmadik csoda 1126-ban, április 11-én, húsvét ünnepnapján történt, midőn Szent Norbert Rómából visszajövet ünnepi nagymisét mondott a würzburgi székesegyházban. Egy vak asszony a nagytemplomot zsúfolásig megtöltő tömegben egészen közel jutott az oltárhoz. Mikor már a szent püspök magához vette Krisztus testét és vérét, hangosan elkezdett könyörögni hozzá, hogy adja vissza látását. «Norbert — így mondja életírója — teli szájalommal feleje fordult és ugyanazzal az ajkával, amellyel imént a valósággal jelenlevő Krisztus testét vette, rálehelte a vak asszony szemére s az abban a pillanatban visszakapta szemvilágát.»

A negyedik legenda tartalmazza a negyedik eucharisztikus csoda leírását. Szent Norberthez egy ördögtől megszállott embert vittek. A szent igen-igen megsajnálta a megszállottat, akit az Oltáriszentséggel akart meggyógyítani. A tabernákulum elé vezette és ott mély áhítatba merülten buzgóan imádkozott érte. «Ebben a kis ostyában volna a keresztények Istene?» — kiáltott fel a megszállott, de csakhamar elcsendesült és hangos szóval köszönte megszabadulását az ördögtől. Végül pedig szent meggyőződéssel hirdette igaz hitét a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Soha többé nem kételkedett Krisztusnak szentségi valóságos jelenlétében.

Valószínű, sőt biztos, hogy a négy érdekes legenda nem elképzelt, hanem valóban megtörtént csodákról szól, mert hiszen egy nagy szentnek életével függ össze. Olyan szentnek életével, aki első szentmiséje alkalmával az evangélium után kifordult a néphez és könnyes szemmel ily bölcsen szólt hozzájuk: «Mily nagy vakság, hogy az ember hajszolja a tiszteletet, mely elenyészik. Keresi a gazdagságot, mely a lelket szegénnyé teszi. Átadja magát a gyönyörnek, mely csak fájdalmat terem. Szereti a világot, melyben nincs nyugalom, nincs szerencse baj nélkül, rózsza tövis nélkül, bőség szükség nélkül, amelyben az ember kedvetlenül gondol vissza még legjobb napjaira is.» Szent Norbert meghatottsága átszállt nagyszámú hallgatóinak szívére is. Az egész nép hangosan zokogott.

Egy régi «Thyseus: De apparitione Christi sacramentali» című műben találjuk a régi századokról szorgosan összegyűjtött eucharisztikus (oltáriszentségi) csodás megjelenéseket, amelyeket valóban megtörténteknek fogadhatunk el, mert bizonyára megbízható írók jegyezték fel azokat a mindenkor hívők és nem hívők részére, hogy a hívők még jobban megerősödjenek az Oltáriszentség iránt való boldogító hitükben, a nem hívők pedig visszatérjenek, illetve megtérjenek az Eucharishtiában való hithez...

Szent Norbert (1082—1134) egész életében követte ezt a szabályt: «Kerüld a rosszat, tedd a jót, keresd a békét és ennek szenteld minden szándékodat». (33. zsolt.) E nagy lelki munkához a legméltóságosabb Oltáriszentségben kereste és találta meg az erőt, segítséget. Örökimádás kedves olvasói! Keressük és találjuk meg mi is ott!

Nagelreiter Alajos dr.

Imádkozzunk! . . .

Urunk, nem akarunk ha Véled lehetünk, szürkék és fáradtak lenni! . . . Urunk, se kísértés, se próbáratevésésképen ne növeld a Közted s köztünk lévő távolságot. Tudjuk, hogy mindennek — ami a miénk — el kell múlnia bennünk, hogycsak az maradjon, aki Te vagy, Urunk!

HŰSÉG AZ ÚR JÉZUSHOZ!

Ha mi, hívő, vallásos emberek végignézzük a napunkat, mennyi hűtlenségen kapjuk rajt magunkat! E hűtlenségek száma egy héten, egy hónapban, egy évben, egy életben mivé növekszik... S bennünk lakik mégis kegyelmesen a Szentlélekisten; elfogad az Úr mindig, ha imádkozva Feléje fordulunk; az imént még tökéletlen — szenvedély vagy indulat hatása alatt álló — lélekre hallgat az Úr, ha Hozzá kiált és szívesen nyitja meg Szíve kincstárát, hogy segítsen rajta és gazdaggá tegye, akármilyen szegénység az, mely segítségre vár. Mekkora jószág ez?

Ha ez így van — és így van! — mennyire kell nekünk, az oltáregyesület tagjainak törekednünk a hűségre.

Az Úr nekünk még jobban kinyilatkoztatta világát, mint másnak. Ismerjük nemcsak az egy igaz Istent, de az önmagát értük feláldozó, folyton könyörületet gyakorló Istent! Ismerjük azt a szeretetet, melynek még ez az önfeláldozás sem volt elég, kitalálta az Eucharisztia és nekünk adta a legméltóságosabb Oltáriszentséget: belénk költözik és a lelkünkől Ő szól és könyörög a mennyei Atyához. Könyörgéseit érdemeinek teljessége veszi körül s ha ilyenkor jelen van a figyelmünk is, ha tudatosítjuk az Úr látogatását és Vele egyesülésben imádkozunk, nagy lelki eredményeket fogunk tapasztalni.

Bennünket arra hívott meg az Úr az oltáregyesületbe, hogy áldott jelenlétének tudatát állandósítsuk és így mi is legyünk Előtte mindig jelen. Ki van ez hangsúlyozva azzal is, hogy az oltáregyesület imádási óráját végző tagja az egész oltáregyesületet képviseli; benne szinte minden tag jelen van és imája, odaadása, engesztelése él az adorálónak szívében. De csak akkor, ha hű az eucharisztikus hivatáshoz, ha hűséges a szentségi Jézushoz. Bármilyen szép is ez a lehetőség, mégsem használja fel mindenki. Testvér, te hogy állasz e téren? Benne vagy-e aktívan az örökimáadásban, mely az oltáregyesület célja? Éled-e ezt az «élő» életet? Tudatos-e a szentségi Jézussal való állandó kapcsolatod, melyet Ő utána az oltáregyesületnek köszönhetsz?

Fordíts erre ezentúl sokkal hatásosabban gondot! Láss erélyesen hozzá a hűség gyakorlásához! Hogyan?

1. Egészen hallgatsz a lelkiismeretedre, amelyben az Ő hangja cseng és tökéletesen irányít téged.

2. Adott helyzetben (megpróbáltatás, szenvedés, munka, sőt még a szórakozásaid kezdetén is) rá-rágondolsz arra, hogy mit kíván most ebben a dolganban az Úr?

3. Gondolj arra, hogy ha nem teszem, amit kellene (pl. nem jelenek meg az oltáregyesületi közös ájtatosságon vagy imádási órán), hiányzom az Úrnak, aki várta tőlem ezt a hűséget.

Imádási óránkon — szeptemberben — különösen kérjünk sok segítő kegyelmet ahhoz, hogy az oltáregyesület tagjai egészen hűségesek legyenek az Úr Jézushoz és ennek a hűségnek gyümölcse az oltáregyesületben virágzó, aktív élet leszen.

Teljes búcsúk: szept. 5., szept. 6., szept. 8., a havi gyűlés napján (ha a szentmisén és prédikáción résztveszünk), az egyéni imádási óra napján, egy tetszés szerint választott napon.

Központunkban szept. 25-én igazgatói értekezlet lesz. Imádkozzunk sikereért.

Központi.

OLTÁREGYLETI ÉLET

Hálanyilatkozatokat tárunk a kedves oltáregyesületi tagok elé, hogy azokat olvasva gyarapodjék örömük és növekedjék hivatásszeretetük.

Az Országos Központi Oltáregyesület P. T. Elnökségének! Budapest.

Úgy a magunk, mint összes kedves híveink nevében a legőszintébb és legforróbb köszönetünket fejezzük ki azért a gyönyörű értékes adományért, amelyben szegény, berendezés alatt álló templomunkat részesíteni kegyesek voltak. A Szentségi Jézus áldása szálljon az Oltáregyesület érdemeiben gazdag Vezetőségére, az összes adakozókra és azokra a szorgalmaskező jó lelkekre, akik az ismeretlenség homályába elrejtve dolgoztak a Szentségi Jézusért. Engedje a jóságos Jézus, hogy azon a napon, amikor majd egyszer színről-színre láthatjuk Őt, mi is láthassuk a mi kedves Jőtevőinket Jézus jobbán, hogy megkapják kimondhatatlan nagy jutalmukat mindazért, amit az Ő dicsőségére tettek.

Mindennapi imádságunkba foglaljuk kedves jőtevőinket. A magam részéről három szentmisét fogok felajánlani az Oltáregyesület tagjaiért és az Oltáregyesület további virágzásáért.

Viszont buzgó imát kér
Kispest, 1940. Szent Paszkál ünnepén
Krisztusban alázatos szolgáljuk.

Jámor László
házfőnök.

Budapesti Központi Oltáregylet Főtisztelendő Vezetőségének!

Pünkösöd vasárnap Feketicsen, szentmise után értesített Moschine András vikárius úr arról az örömhírről, hogy kis új templomunk részére kérelmezett egyházi ruhákat megkaptuk és nyugta ellenében átvehető. Ugyanabban az időben tartózkodott fent Mikuska Katica róm. kat. fiatalasszony, akit bátor voltam beküldeni, hogy érdeklődjön kérelmünk sorsáról.

Kimondhatatlan öröm töltötte el szívünket erre a kegyes jóságukra, mert hiszen éppen pünkösdi szentmisét tartottak, de a kívánt pirosszínű miseruha nélkül; fehér színben.

Hogyne örültünk volna ennek, hogy édes anyaországunk elküldi nekünk a szeretet szimbólumaként a nekünk olyan kedves piros miseruhát, albat és vlyumot.

Fogadjá az Oltáregylet nagyságos és főtisztelendő Vezetősége a mi szegény kis Oltáregyletünk tagjainak és az összes híveknek a legmélyebb tisztelettel párosult hálás köszönetét!

Még nem érkezett meg a drága adomány, mert Mikuska Katica fiamnak, illetve menyemnek adta át, és ők postán, vámot itt fizetve fogják elküldeni a vikárius úr címére. Nagyméltóságú Püspök urunk, Budánovics Lajos által felépíttett, «Segítő Szűz Anyáról» nevezett új templomunk folyó hó 26-án ünnepli búcsúját; s ezen alkalommal ismételtlen hálát fogunk adni a jó Istennek, hogy megáldotta eddigi nagy lelkesedéssel, de kevés anyagi erővel végzett munkánkat, áldást kérünk a Központi Oltáregylet Vezetőségére, és Tagjaira, továbbá erőt kérünk, hogy tovább dolgozhassunk hitünkért, Isten nagyobb dicsőségére.

B. Tapolca, 1940 május 21.

Mély tisztelettel és hálával

özv. Náray Lajosné,
feketeci Oltáregylet Elnöknője.

Egy másik levélből:

Csak most jutok ahhoz, amit különben már régen meg kellett volna tennem, hogy az Országos Központi Oltáregyesület mélyen tisztelt Elnökségének hálás köszönetet mondjak azért a nagy jóságáért és megértő támogatásáért, amellyel alakuló és igazán a szó legszorosabb értelmében a kezdet nehézségeivel küzdő lelkeségemnek segítségére sietett.

Az apostoli idők jutnak önkénytelenül is eszembe, amidőn a szegény egyházközségeket a gazdagabbak segítették. Úgy látszik, az apostoli idők sohasem fognak kivészni az Egyházból. Erről nem kis mértékben gondoskodik a maga területén az Országos Központi Oltáregyesület. Híveim is szinte türelmetlenül várják azt az időt, amidőn már abban a helyzetben lehetünk, hogy beállhatunk a segítő társak

nagy táborába. Addig azonban nekünk még sok tennivalónk lesz magunk körül is, hiszen úgyszólván minden szükségeset a semmiből kell a lelkeségnek előteremteni. Ezért a legnagyobb hálával gondolunk a tekintetes Elnökségre, hogy az első volt, aki segítségünkre sietett. Mindent megkaptunk, ami a csatolt jegyzékben volt, amit f. évi május 11-én visszaküldtem. Híveimmal együtt az Úr bőséges áldását kérem a Központi Oltáregyesület működésére. Isten fizesse meg jószágukat!

Albertkázmerpuszta, 1940 július 12-én.

Varga Sándor
lelkész.

Főtisztelendő Elnökség!

A jóságos Isten fizesse meg jószágukat. A mai szentmisémet az új kazulában mondtam azokért a jó lelkekért, akik adták, készítették és fáradoztak rajta. Egyben kérem az Úr Jézust, áldja meg az Oltáregyesület minden buzgó vezetőjét és tagját, hogy még sokaknak tudjanak ilyen örömet szerezni.

Imádkozunk mindnyájukért.

Szentes, 1940 május 10.

P. Juhász Irén
kapucinus.

Nagyságos és Főtisztelendő Igazgató Úr!

A gyönyörű, szép, értékes ajándékkal igen nagy örömben részesített minket az Oltáregylet elöljárósága.

Azt kaptuk ami után oly nagyon vágyakoztunk: «Szentégtartót». Nagyon nehézünkre esett eddig nélkülözni. Egy pluviale beszerzésére is jó soká került volna

sor. Örömrünk igen nagy! Nem tudunk eléggé hálálkodni a Szűz Anyának is, hogy ezt számunkra kieszközölte.

Ezer köszönet és hála nagylelkűségükért! Isten fizesse meg!

Áldja a jó Isten továbbra is a jóőnfeláldozó lelkeket, hogy még sokaknak szerezenek örömet gyönyörű szép munkájukkal, és még sok jót tehessenek Isten dicsőségére.

Mindennapi imáinkba zárjuk kedves Jótevőinket, az Oltáregylet minden tagját.
Losonc, 1940 május 10.

Örökké hálás Keresztes Nővérek.

St. Frida nővér Keresztes növ. főnök-nőjétől külön köszönet és üdvözet az Örökimádó tiszt. főnöknek és a kedv. nővéreknek.

Tisztelendő Elnökség!

Az áldozatőkehely és monstancia be-aranyozását úgy az egész egyházközség, mint a magam nevében alázatos tisztelettel köszönöm. A szentségi Jézus legyen a Tisztelendő Elnökségnek sokszoros jutalmazója azért a nemes adományért, melyben oltáregyesületünket részesíteni méltóztattak. Hálaképpen igyekezni fogunk oltáregyesületi kötelezettségeinknek az eddigénél sokkal nagyobb mértékben megfelelni.

A kegyes adományt mégegyszer igen köszönve vagyok a Tisztelendő Elnökségnek

Tiszaeszlár 1940 május 4-én

legmélyebb tisztelettel legalázatosabb szolgálja

Csekán Lajos
plébános.

Lássátok meg az utat.

Tehát nincs a földön béke és megértés,
lelkeket ragad el az Isten-kísértés —
magának sok ember bálványokat farag,
így született meg a gyűlölet és harag.

Isten-kísértésnek lenne egyszer vége,
teljes pompájában virulna a béke...
látná meg a világ, míg rossz helyen kutat,
Krisztus a kereszten mutatja az utat.

Galler Géza.